

SANTA

BÀRBARA

VILA FRANCA DE BONAL **full parroquia**

Dip. Reg. 26-1980

núm. 41

GENER

de 1984

**PREMSA
CERDÀ**

A VINT-I-CINC DE DESEMBRE...FUM,FUM...FRED, FRED..
NO HEM TENGUÉREM DE FRED A MATINES.

ÉREM MOLTS. ELS CANTADORS ENS ENLAIRAREN.
I ELS ALLOTS DEL CLUB D'ESPLAI....
ACONSEGUIREN UN BETLEM VIU, ENTUSIASTE...I RENOUEU.

notícies fresques

ARRIBEN ELS REIS

L'Associació de cavallistes, a la que els Reis han confiat el preparar-los una bona arribada, ens fa saber que a les sis de l'horabaixa sortiran pel carrer del Matadero i seguiran aquest itinerari:

Matadero.-Jaume I.-Ramon Llull.-Viuda.-Unió.-Llobera.-Principal.-Plaça.-Major.-

Aquí faran una aturada per entrar a l'església i adorar la imatge de l'Infant Jesús. Llavors seguiran per:

Marqués de Vivot.-Santa Bàrbara.-Sant Josep.-Son Pons.-Carretera.-Església.- Major; i acabaran a Sa Plaça.

=====

Els pares convé que recordin que les cartes dels seus fills (ja amb els segells que pertoca, fet un bon paquet) ho poden deixar a l'Ajuntament el dimars i dimecres a l'horabaixa.

PARES DE PRIMERA COMUNIO

Tots els pares i mares dels al.lots que pensin fer la primera comunió aquest any, queden convidats, ben convidats, a una reunió per a

divendres, dia 13,
a les 8,30 del vespre,
a l'Escola Parroquial.

METGES I ASSEGURANCES

Sabem que des del 1 de Gener d'aquest 1984, les institucions que fanassegurances d'assistència mèdica i clínica (com IMECO i altres) deixen d'abonar els honoraris als metges de poble.

Els qui tinguin interès en mantenir el servei, convé que facin de veure el metge de la Vila.

EXCURSIÓ

Per dia 22 d'aquest mes de Gener s'ha organitzat una excursió al "Puig de Galatzó".

La partida serà des de Sa Plaça de S'Estany, a les set i mitja.

Per apuntar-vos, anau al Cafè Amengual o a La Caixa, abans de dia 18. El depòsit serà de cinc-centes pessetes.

CATEQUESI PELS AL.LOTS

Després de les festes de Nadal, tornarà començar la catequesi pels al.lots fins a la Setmana Santa.

Com abans de Nadal: els dilluns, dia 9, pels petits, a les 5,30.

Els dimecres, també a les 5,30, pels més grans (els qui ja combreguen).

FESTA DE SANT ANTONI

L'horabaixa, l'Ajuntament concedirà aquests premis:

5.000 pessetes, a la millor carrosa.

3.000 pts. al cavall (amb el cavallista) més ben presentat.

2.000 pts. a l'animal més raro.

=====

Al vespre, a la Misa de la festa de Sant Antoni, els cantadors treuran les millors cançons de la tradició del Sant de la pagesia.

CATAQUESI PER ADULTS

Des de la setmana de davant els Reis, fins a Pasqua, hi haurà catequesi, o exposició i reflexió de la doctrina cristiana, per a tothom.

Serà els dimecres, a les vuit i quart del vespre, a l'Escola Parroquial.

Els temes seran els que els mateixos assistents hagin demanat la setmana abans.

Per començar, ja s'han suggerit aquests:

1º. Luter, qui era i què va passar a l'Església al segle XVI.

2º. ¿Com es varen escriure els Evangelis?

3º. Evangeli, Església i Política (amb lletra grossa i amb lletra petita).

Tots els assistents podran demanar els temes que vulguin.

QUATRE MILIONS

CARTA OBERTA D'UN REGIDOR

De tant de sentir-ne parlar, un pic i un altre, ho he arribat a pensar, i al darrer cop m'he decidit a mostrar el concepte real d'aquesta notícia que n'hi ha que tenen, de que no hem volgut quatre milions de pessetes.

En primer lloc vull dir que si només haguéssim sigut els del nostre grup, els vots no haurien bastat per retenir aquesta subvenció.

Quan U.M. està en contra de tancar el quarter i asfaltar quatre carrers, pens és perquè també ho tenien ben clar, que era més convenient, necessari i molt més just per al poble que aquests doblers fossin per al clavegueram (alcantarillado).

Vos puc assegurar que aquesta subvenció no està perduda, però es pot arribar a perdre si el tema del clavegueram no es posa a l'ordre del dia dels plens, cosa que està demanada.

O també si s'aixeca la sessió als dos minuts d'haver començada, degut a haver posat en marxa un "casset" per poder-la gravar.

Aquesta és la transparència que ens brinda el nostre govern local als mateixos regidors; em deman i què deu fer amb els qui no ho són?, i ¿per quines raons no ens deixa gravar una cosa que nosaltres mateixos hem de firmar, quan a les Corts a Madrid, que són "LAS CORTES", poden gravar, escriure, filmar el temps de les sessions?

I així va passant un mes i un altre, i vosaltres mateixos ho veis. ¿Què s'ha fet en el poble d'ençà de les eleccions? ¿De quina manera s'ha fet i per què?

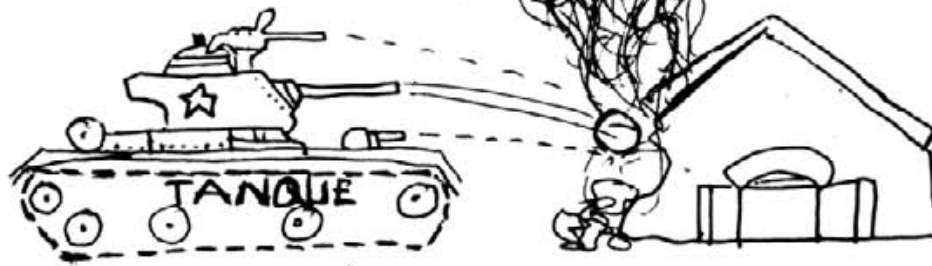
No fa gaire, un m'ho deia, o és que ens volen enganyar, o que els polítics són curts de memòria, perquè del que deien abans de les eleccions, fins aquí només s'ha vist tot el contrari.

El que entenc i ho tenc ben clar és que, desgraciadament, qui ho paga és el poble.

I un altre em digué: és ben vere i és ben cert que els polítics només hi pensen el dia de les eleccions en els més necessitats, i a llocs ha estat així, i encara no va bastar, llamentosament, ¿fins quan?

Per Sansó. Regidor del PSM

CLUB * D'ESPLAI

!! Basta
de guerres !!

El club d'esplai vos desitja
bones festes i molts d'anys!

no som res?

Hi ha circumstàncies, com la mort d'una persona jove, en que s'ens fa difícil expressar els nostres sentiments. Romanem sense paraula. Només queda el recurs al silenci. Un silenci que no sempre podem deixar d'omplir amb dites per sortir del pas. Com aquesta que anam a comentar: "No som res en aquest món".

Unes paraules que mereixen molt de respecte. Encapçalar-les amb un interrogant vol dir que pentura són qualche cosa més que una manera de destravar l'embaràs d'aquells moments. Vol dir que pentura, darrera la primera veritat, evident, s'hi amaga una altra de veritat, més fonda, que aparentment contradiu la primera, però que, en realitat l'enriqueix.

No som res en aquest món. El somni d'una carrera a punt d'acabar; aquells esforços que començaven a donar fruit; aquella tasca ja quasi aconseguida; les il·lusions, mantingudes a sol i serena, perquè aquella família tiràs endavant... tot pot acabar en un moment. Sí, no som res en aquest món.

Ara bé, el "seny" no ens deixa dur mai aquesta afirmació fins a les darreres conseqüències. Perquè, si no som res, valdria més quedar-nos mans fentes,... o anar-mos-ne al desert... De fet, no hi anam; ni ho deixam anar tot. Emprenem de bell nou l'activitat dins tots els camps de la vida. I estam convençuts que aquesta manera de comportar-nos no sols és necessària, sinó també correcta.

I ho és. Ja que, per altra banda, SOM MOLT. "Creixeu, multiplicau-vos i DOMINAU LA TERRA" és el primer manament que rebèrem de Déu. Dominar, perfeccionar una creació que Déu va entregar a la Humanitat només embastada perquè visquéssim el goig d'anar-la repuntant. Perquè Déu ha posat la història en mans de l'home.

Encara més; dins cada persona, just ran de la set de felicitat, hi guardam la capacitat d'aconseguir-la, compartint-la amb els altres. I això és molt. És molt gran poder ajudar als altres. Els cristians

hi afegim la seguretat absoluta que ens dona Jesús. Com Ell i amb Ell, podem viure solidaris amb tots els homes i dones, podem fer un món millor.

Hi ha unes coses, uns valors, que un dia s'ens acabaran. Uns altres, com l'amistat, la solidaritat, el compartir i disfrutar amb els altres, no s'acabaran mai. No som res en aquest món; perquè salut i doblers, èxits i tantes coses, aconseguides amb molt d'esforç, s'acabaran. Al mateix temps, som molt en aquest món, perquè anam construint una eternitat de goig; anam enllumenant el camí de la Festa, ja fent festa mentre caminam. Anam convidant i ajudant a viure ja ara, en aquest món, el goig de la fraternitat, a celebrar la germanor que continuam construint.

¿No podríem, tal volta, dedicar tot l'esforç a cultivar els valors que no passaran i deixar fer tot quant un dia s'acabarà? Sí i no. Posar l'esforç en cultivar els valors fonamentals ho exigeix primer el seny i en segon lloc la fe cristiana. Ara bé, això ningú pot fer-ho "passant" dels altres. Viure és cultivar-los a tots. El Regne de Déu no es construeix fora o al marge dels doblers, de la cultura, de la política, de la feina,... El Regne de Déu es construeix cultivant l'economia i la política, la cultura i la tècnica, totes les realitats humanes, i posant-les (alerta, aquí està la qüestió), i posant-les al servei de TOTES les persones. Encara hi ha un punt més, on la unitat ja no pot esser més estreta: en l'AMOR. Amor "diví" sense amor humà, amor a Déu sense amor a les persones... jo en diria: neu torrada. Sant Joan en diu: una mentida.

Voldria acabar amb unes paraules del Missal, aquest llibre gros on hi ha les fórmules de pregària que a la Missa el capellà diu en nom de tots. Són de l'oració final d'un diumenge: "Senyor, que ens esforcem per a cultivar els bens que passen, de tal manera que així poguem aconseguir amb abundància els que no s'acaben mai".

Miquel Mulet Coll

L.O.D.E. COPEOS

La LODE (lleï orgànica de l'Educació s'està discutint al Parlament de Madrid. Encara que pentura hi ha més rebombori al carrer. O a certs carrers i a certs ambients. Ja que als pobles, no sols a Vilafranca, sinó als pobles, tots, d'Espanya....

Nosaltres, des de les humils pàgines de la revista, no tendrem l'atreviment d'opinar sobre una assumpte que és cosa de les altures. Ens limitam a plantejar unes quantes preguntes, des del poble pla.

Preguntes que plantejam com qui treu cireres d'un paner: unes vénen enganxades amb les altres, sense cap ordre; i sense arribar ni a la meitat del paner....

Aquesta llei, la LODE, òquè pot tenir a veure amb la nostra escola de Vilafranca?

Perquè òquin al.lot de la Vila, o quins pares per als seus al.lots, podrà triar el col.legi que més li agradi, amb LODE o sense?

¿O serà que això de triar escola (al manco fins ara, i no serà fàcil que cap LODE ho capgiri) només pot interessar a partir d'un cert gruix del compte corrent?

Si a tota l'Espanya rural la situació és semblant a la nostra, ¿resultarà que els grans problemes de consciència que ens volem fer creure crearà la LODE, només seran per a les famílies que sí, tenen la "segona residència" al camp, però la "primera" a qualque ciutat?

La LODE, o la llei que sigui, ¿ajudarà a que els mestres de l'escola de la majoria (els "tècnics" diuen "pública" contraposada a la "privada", però els qui no tenim contraposició possible, la majoria, deim la nostra i prou) visquen dins el mateix ambient dels seus alumnes? Potser suposi donar preferència (¿punts a l'hora de demanar plaça?) per fer escola prop de ca seva. ¿I restar-ne als qui, donant l'esquena al poble d'on sortiren, "opositen" només a les escoles de les ciutats?

L'educació pertoca en primer lloc als pares. Principi acceptat unànimament, al manco a l'hora de formular principis.

A l'hora d'acceptar les directrius del Consell Escolar, on els pares haurien d'estar en majoria, ¿quí pot tenir por a les decisions dels que tots proclamam "més responsables"?

¿Com és que hi ha pares molt preocupats davant la possibilitat que un dia pugui no haver-hi religió a l'escola, i no els interessa gens ni mica la realitat del catecisme que es fa a les parròquies?

I encara no hem arribat ni a la meitat del paner....

Me tiren pedretes
de dalt es terrat.
Tenc por que no sia
qualque enamorat.

Ma mare és pubila
mon pare està ric.
Duré botonada
de pedres de Vic.

Faldetes de seda
gipó de setí;
i em diu la padrina:
"cap de sebellí!"

Quan passen guiterres
que sonen tan bé,
cordetes m'estiren
de cap al carrer.

Me tiren pedretes
de dalt es terrat;
tenc por que no sia
qualque enamorat.

Maria Antònia Salvà

CONVERSAM AMB ... EL METGE

No fa gaire tenguérem canvi de metge. Deixà la plaça D^a. Monserrat Sauleda i prengué possessorí D. Antonio Ugena Partearroyo. Amb ell hem tengut la conversa, ja habitual, de cada mes.

El primer de tot, emperò, creim que és interessant conèixer la persona que cuidarà de la nostra salut, i ningú millor que ell mateix per a presentar-se.

"Nací en Segovia en 1953 y a los 5 años mis padres se trasladaron a Madrid por exigencias del trabajo y naturalmente nos criamos, mi hermana y yo, en Madrid.

Estudié bachillerato en el Instituto Ramiro de Maeztu y posteriormente cursé el preuniversitario en una academia privada.

Concluidos estos estudios, me matriculé en la Escuela Superior de Ingenieros Navales, donde cursé hasta 3º año; y que después dejé para estudiar medicina en el curso 73-74. Terminé en el 78 y estuve una temporada en un Sanatorio de crónicos como médico de guardia.

En el 79 me decidí por la medicina rural y me marché a un pueblo de la Serranía de Cuenca, donde he permanecido hasta la llegada a Villafranca.

Sa nostra llengua, ha resultat una dificultat per a vosté?

Esta pregunta presenta dos vertientes diferentes:

Ha constituido un inconveniente como persona, es decir, como vecino del pueblo que tiene que dialogar con los demás, que tiene que hablar con la gente...del tiempo de fútbol, etc... En este sentido ha sido un inconveniente.

En cuanto al sentido de si ha constituido un inconveniente profesional, creo que no, es más, rotundamente no.

¿Por qué? Es sencillo pensar que nosotros los médicos nos encontramos con problemas mucho mayores que es el que nos hablen en una lengua u otra, por que los médicos rurales nos encontramos con enfermos que no nos hablan en nuestra lengua, es más, no nos hablan en ninguna y estos enfermos, estos niños que aún no

saben hablar, no constituyen ningún problema médico para entenderles. Porque con una exploración minuciosa se llega a un diagnóstico exacto.

Usted pensaba que los padres indican la dolencia del niño; pero esto no es verdad. Muchas veces son los padres los que desfiguran la enfermedad o el cuadro clínico, porque ellos creen.....!

¿Quins avantatges, o al revés, té per a vosté aquesta plaça, amb relació a la que tenia abans?

Ventajas son todas creo yo. Tengo un sitio agradable de trabajo; no tengo anejos que siempre son incómodos; tengo más nómina, mejor clima, etc..

Desventaja, que he dejado amigos y familiares en la Península, pero también he encontrado aquí buena gente.

¿Perquè va triar Vilafranca?

Por situación. Yo quería Mallorca, pero no un pueblo en concreto. Elegí este porque está cerca de Manacor, no excesivamente lejos de Palma y esto pensando en el futuro de mis hijos, me atrajo mucho. Además, es una plaza de un solo médico, y yo, por experiencia, sé que las plazas de más de un médico acaban por crear roces con el compañero, bien por divergencias terapéuticas, bien celos profesionales, etc. Y este ha sido un punto importante en la elección de Villafranca.

Antònia i Maria

QUI ES EN MIRO?

¿Qualcú vos ha demanat, ¿i qui és aquest Joan Miró que ara surt tant per la televisió?

A nosaltres sí, ens ho han demanat. I provarem de donar una resposta senzilla.

Aquest pintor, i escultor, i gravador extraordinari, genial, que va morir a Mallorca (a Son Abrines, prop de Ciutat) el dia de Nadal, nasqué a Barcelona el 1893. Per part de pare, venia d'una família del Mont-Roig, un poble de Tarragona, i per part de mare, d'una família d'ebenistes de Mallorca. Les seves arrels familiars, són més que un detall històric, ja que segons el mateix Joan Miró i Ferrà, "Mont-Roig, la terra on arralar-se i trepitjar fort, i Mallorca, el cel i les constel·lacions per a construir el seu somni, són els dos pols de la seva inspiració".

Miró estudià i començà a treballar a una drogueria de Barcelona. Així mateix ja dibuixava. Tenim dibuixos seus des de que tenia 8 anys. Bastants dels dibuixos infantils fets a Mallorca, al Molinar, sobretot, on estiujava a casa dels seus padrins materns.

Jovenet encara, deixa la drogueria i els llibres de comptabilitat, i comença la dedicació exclusiva a l'art. Primer a Barcelona. Més tard a París. El 1923, l'escriptor nord-americà Hemingway li comprà el quadre "La Masia". Avui aquesta obra mestra, considerada la millor del segle actual, no té preu. La guarda la viuda de l'escriptor. En Joan Miró la va vendre, malvenuda, perquè necessitava doblers per a menjar.

A partir d'aquells anys, les portes del èxit (a poc a poc, això sí) se li començaren a obrir de pinte en ample.

El 12 d'Octubre del 1929 es va casar amb la mallorquina Pilar Juncosa, a la mateixa església, Sant Nicolau de Ciutat, on s'ha celebrat el seu funeral aquest mes de desembre.

Joan Miró aconsegueix l'admiració de tot el món. Les seves genialitats, amb pintura, escultura i gravats, són reconegudes als cinc continents. Mentrestant Barcelona, París i Mallorca, es mantenen com els tres punts on, entre viatge i viatge, entre exposició i realització d'un mural, es queda a viure i a crear.

L'entrada de les forces d'En Hitler a la capital francesa, en la segona guerra mundial, l'allunyà de París. Mallorca l'acull, per una part, amb la seva llum, amb l'efecte familiar, amb el seu sossec, encara, que ambientarà la plenitud de la capacitat de l'artista. Per altra part, el règim polític, o l'ignora (mentre allà deçà les fronteres el món l'aplaudeix apassionadament) o el desprecia i la censura veta les manifestacions dels seus amics.

acaba a la plana 11

PAPERS DE LA SALA

Comunicació del P.S.M. de Vilafranca:

Entenem que perquè el sistema democràtic funcioni bé cal que la gent estigui informada.

No es pot parlar de democràcia si els electors van a votar conduïts per una política de confusió, manca d'informació o per efectes intel·lectuals de tot un sistema imposat. És necessària la participació ciutadana, però ens trobam en un moment de passotisme i comoditat, fruit d'una societat conformista.

La nostra tasca està en despertar aquestes inquietuds, donar la màxima informació que poguem perquè tots els vilafranquers puguin treballar amb coneixement de causa, per dur endavant el seu ideal de societat i exigir el compliment dels programes que un dia els oferiren.

Per tant, nosaltres, regidors del PSM de Vilafranca, complint allò que exposarem al nostre programa, procurarem fer-vos arribar tota la informació de que disposem i com més aviat millor.

Per a començar, a la pàgina següent, teniu el Pressupost de l'any 1983, i la seva situació al dia 1 de Novembre d'aquest any.

Regidors del P.S.M.

INGRESSOS

	PRESSUPOST	COBRAT	PER COBRAR
Rústica	214.000	157.661	
Urbana	1.862.000	1.853.126	
Llicència fiscal	1.473.000	1.179.719	
" I, R, T. P. (prof. art)	46.000	32.800	
Prestació pers. i transp.	200.000		229.600
Solars	600.000		620.982
Plus-vàlues	300.000	205.812	
Vedats	32.000		31.632
Impost circulació	1.350.000	1.370.150	
Segell municipal	40.000	25.700	
Plaques, patens, etc.	12.000		
Vigilància d'establiments	24.000		24.000
Guardatermes	400.000		368.522
Llicències urbanístiques	200.000		
" obertura establiments	3.000	8.000	
Inspecció de motors	68.000		74.030
Recollida de fems	1.300.000		1.754.400
Cementeries	30.000		
"Voz pública"	2.500		
Pes	10.000		
Mercats	18.000	41.800	
Escorxador	25.000	15.545	
Barreres, Bastiments	15.000		
Entrada de vehicles	80.000		99.550
Trasts i Barraques	80.000	15.600	
Rodatge i Remolc vehicles	25.000		33.000
Animals domèstics	70.000		57.000
Desguàs de canals	280.000		268.755
Envelats	150.000		104.390
Raïls i Pals	400.000	222.630	
Portalades, mostradors	10.000		
Solars sense tancar	60.000		22.160
Portals i finestres	280.000		466.660
Cans	5.000		
Contribucions especials	1.000		
Multes	1.000		
Recàrrecs	2.500		
Participació F.N.Cooperació	6.031.000	6.974.376	
Interessos c/c.	300.000	344.153	

DESPESES

	PRESSUPOST	SUPLEMENT	SUMA	GASTAT
Remuneracions bàsiques	2.651.240	750.000	3.401.240	2.665.177
Despeses representació	640.000		640.000	242.000
Indemnització residència	255.378	25.000	280.378	233.110
Remuneració comple.	2.420.376	177.334	2.597.710	1.958.130
Ajuda familiar	11.700	4.500	16.200	13.500
Personal contractat	483.000		483.000	12.000
Assistència mèd-farm.	200.000	15.000	215.000	214.300
" pensionistes	208.819		208.819	156.363
Classes pasives	1.531.434		1.531.434	1.530.770
Despeses d'oficina	200.000	500.000	700.000	492.094
Conservació i reparació:				
Casa de la Vila	80.000	100.000	180.000	83.031
Escoles	300.000	200.000	500.000	109.871
Unit. Sanitària	10.000	102.000	112.000	111.030
Cementeri	80.000		80.000	
Bibli.Poli.	530.000	1.000.000	1.530.000	63.300
Escorxador	150.000	100.000	250.000	14.400
Neteja, llum, etc. Casa Vila	100.000	50.000	150.000	122.544
" Escoles	150.000	100.000	250.000	167.879
" Unit. Sanitària	100.000		100.000	19.395
" Biblio. Poli	10.000	100.000	110.000	
" Escorxador	60.000		60.000	51.523
Dietes Corporació	25.000		25.000	
" personal	30.000		30.000	
Vestuari personal	15.000	25.000	40.000	12.750
Manutenció personal	1.000		1.000	
Material tècnic i especial	700.000	50.000	750.000	434.459
Neteja xerxa viària	90.000	100.000	190.000	138.867
Rec.fems i Guardatermes	1.906.053	200.000	2.106.053	1.877.793
Trofeus, etc.	150.000	100.000	250.000	165.234
Festes	850.000	150.000	1.000.000	307.317
Reparació xerxa	75.000	50.000	125.000	1.334
Reparació camins	1.000.000	200.000	1.200.000	1.093.300
Mobiliari	100.000		100.000	80.000
Utensillis i eienes	10.000		10.000	3.994
Pòsit agrícola	160.000		160.000	161.000
Projectes	300.000		300.000	
Subvencions	336.000		336.000	337.000
	16.000.000	4.098.834	20.098.834	

• G L O S E S •

DUES COSES

"Tu ets la verdadera "Calma"
de la terra mallorquina
petita vall de la Tramuntana,
Mansió de la Fe Divina".

Vaig llegir s'altre dia
s'estrofa que damunt hi ha,
ia jo me va fer exclamar:
"jolines" quina poesia!

El qui la va escriure és vila-
franquer,
i sa firma amb so seu nom,
me'n fot si ho sap tothom
que tan ben fetes no les sé fer.

Els rius tenen ribera
que s'aigo la besa suaument,
pareix treta del monument
que feu En Costa i Llobera.

Ell ha estat el gran inventor
d'aquest poema meravellós
an que a jo m'ajudassin dos
no imitaria "Lo Pi de Formentor".

Si fan qualque fantasia
al manco saben fer una cosa,
això no me pareix cap glosa
més bé és una pesia.

M'agradaria poder anar a Lluc
a dir-li quatre gloses,
però hi ha tantes de coses
que trobes feix molt feixuc.

Tantes coses han dit a la Mare
de Déu
que jo ja no trob paraules,
si ses portes tenguéssin baules
les tocaria an que fes neu.

Per sa germandat lihem de demanar
perquè pareix queestam baraiats,
si no estiguéssim tan separats
sa vida seria més plana que la mar.

Poesies no en sé fer,
gloses, en fas qualcuna,
m'agradaria fer-ni una
que Ella me digués: "t'escoltaré".

Si no fos que he de tenir fi
me convendria aprendre es català,
jo no les vos sabré explicar
si no les fas en mallorquí.

Si te poses a mirar-les
ses estrelles no tenen fi,
si no les fas en mallorquí
m'estim més no escriurer-les.

Es molts d'anys vos vui donar
amb molta pau i alegria,
una porcella vos daria
si no l'hagués de comprar.

Jaume Nigorra

CUINA

"T A M B O R D' A M E T L A"

Encara no hem acabat ses festes. Fins
a Sant Antoni solem tenir torró. O "tam-
bor d'ametla", no sols perquè el torró que
hem de comprar va molt car, sinó perquè
aquesta mescla de les ametles dels nostres
ametlers amb sucre acaramel·lat, és una
meravella d'aquestes de xupar-se es dits.

Ingredients:

Un quilo de bessons d'ametla,
i tres quarts de quilo de sucre.

Es bessons val més que siguin sencers
(perquè si els hi posam sencers seran més
bons de roegar) i un poc torrats.

Començam per fondre es sucre dins una
pella, fins que estigui "a punt de cara-
mel·lo". Ara és s'hora de tirar-hi es bes-
sons. Totd'una hi ha que començar a reme-
nar aquesta pasta, i remenar-la aviadet.
Quan comença a prendre es daurat, la
tiram (sí, així, la tiram) damunt una pe-
dra marbre (o sinó una llauna) untada
amb oli. Per aplanar la pasta i deixar-la
del gruix convenient, hi ha que emprar una
llimona, o una taronja (senceres).

Abans de refredar, amb una ganiveta
(untau-la amb oli, que sinó no tellarau)
podem fer trossos donat-los la forma
o figura que més ens agradi. La normal
sol esser de "gra d'ordi".

Bon profit!!

ve de la plana 8

ESPORTS

Voleibol

Es que l'amor d'En Joan Miró envers la pròpia llengua i la pròpia cultura no li va esser camí fàcil. Sí, a la llarga, camí triomfal.

Quan va acomplir els noranta anys, Mallorca li reté homenatge; Barcelona ja havia obert les portes de la "Fundació Joan Miró"; i Madrid exposava les seves obres.

Avui, tots, tant els qui, mig d'amagat, admiraven l'artista i apreciaven l'home; com els qui, des del poder, somniaven fer callar l'artista i desprecia-ven l'home, avui, tots, l'alaben i el re- clamen "seu".

I aquest infant de noranta anys, que era En Joan Miró i Ferrà, des del Cel (com digué al seu funeral el Bisbe de Mallorca) mentre contempla la BELLESA, i comprova que ell l'havia copsada prou bé, també ens deu fer l'ullet, mentre parla amb Déu emprant la llengua del Mont-Roig i de Ma-llorca.

Excel·lent el paper que està fent el C.V. Vilafranca Masculí a aquesta lliga. Encara que no hagi guanyat molts de partits ha plantat cara al seu rival.

Recordam als lectors d'aquesta revis- ta que l'equip tan sols fa sis mesos que s'ha format, i està jugant molt bé. Llevat d'un partit dins el Palau d'esports, on l'equip vilafranquer va fer el ridícul, suposam que per culpa dels nirvis.

Aquests són els resultats aconseguits fins ara:

Vilafranca - Artà	3 - 1
(12-15) (15-9) (15-10) (15-5)	
Bunyola - Vilafranca	0 - 3
(8-15) (13-15) (7-15)	
Vilafranca - Badia	2 - 3
(14-16) (15-11) (15-8) (14-16) (9-15)	
Gels - Vilafranca	3 - 0
(15-7) (15-9) (15-5)	
Vilafranca - Petra	0 - 3
(14-16) (8-15) (18-20)	

Ocupa el quart lloc de la classifi- cació.

Els components del nostre equip són: J.Tonalba. D. Nicolau. P. Nicolau. B. Noguera. S. Mestre. S. Mesquida. J.L. Tristancho. J. Sansó. M. Amengual. M. Huguet.

=====

Pròxim partit. Serà el dia sis de Gener, o sigui, el dia dels Reis, dins el "San Fernando". S'enfrontaran el nostre Vilafranca amb el San Amar, C., a les 10 del matí.

DE més que difícil es pot qualifi- car aquest partit que es presenta al Vilafranca, que amb molt de coratge, il·lusió i sort, es pot guanyar.

Biel Barceló

HOMENATGE A MIRÓ

CADA POBLE LLAURA EL SEU FUTUR

